

«Коли увечері за великим столом збирається вся родина: діти, онуки, правнуки — що тут поганого? А де такі родини? Я вже не питаю, де такі столи? Зараз уже не роблять столів — зараз роблять столики, за якими і вдвох тісно. Та-а-ак... Малогабаритні квартири, малогабаритні меблі, малогабаритні сім'ї. Від цього навіть душі стають малогабаритними».

Сьогодні ця фраза з любимого багатьма фільму «За сімейними обставинами» більш ніж актуальна. Адже фільм був знятий 1977 року, тобто 34 роки тому! Сім'я — неминуща цінність усього людського суспільства. Сім'я, створена чоловіком і жінкою, які кохають одне одного, Сім'я, у якій ти народився. Для багатьох людей родина залишається єдиним місцем, де їх люблять, поважають і розуміють тільки за те, що вони є, усупереч усім і всьому. Це джерело життя, що живить серце людини, розум і помисли, що благословляє на добрі діяння. А Сім'я, у якій живуть в Любові та Злагоді не два, а три-чотири покоління, дає ще й силу родові, гармонію співіснування.

На жаль, сучасна молодь не поспішає створювати сім'ї. А якщо хлопець і дівчина все ж наважуються жити разом, то навіть не реєструють свої стосунки. Кажуть, що треба спробувати просто пожити разом, перевірити, чи дійсно вони підходять один одному. І дуже часто цей спільний досвід життя, так званий цивільний шлюб, закінчується

розлученням. А чому?

Мало хто про це замислюється. Як правило, молоді люди перекладають провину на вади свого партнера, виявлені в процесі спільного побутового життя. Але хіба справа в партнерові та його вадах? Жити під одним дахом з іншою людиною, нехай навіть і коханою, — це завжди праця і передовсім це праця над собою, над своїми вадами: егоцентризмом, гординою, манією величі. Звичайно, у людини, з якою ви живете, теж є над чим попрацювати. Проте, люди, як кажуть, помічають смітинку в оці іншого, а в своєму й колоди не бачать. Ваш партнер може мати інші звички, гастрономічні уподобання, інший розпорядок дня, інші захоплення тощо. Чудово, коли ваші інтереси, смаки і вподобання збігаються. Але й за таких обставин труднощі будуть. Труднощі іншого роду, пов'язані із взаєминами в сім'ї.

Але саме в подоланні труднощів, у контролі своїх думок, у терпеливості, підтримці, повазі, у бажанні допомогти один одному і розкривається справжня сила Любові! Задумайся, адже якщо ти хочеш, щоб любили тільки тебе, — це ж егоїзм. Головне в житті — навчитися любити інших (чоловіка (дружину), дітей, батьків, близьких людей) так, як би ти хотів, щоб любили тебе. Ось ця мета гідна вищої нагороди — миру у твоїй душі, духовного зростання, благополуччя у твоїй долі і не на марне прожитих років. Немає жодної людини на світі, яка б відмовилася від щасливого дитинства, а воно може бути тільки в такій Родині!

З 2008 року в Росії з'явилося нове на диво світле свято — День Сім'ї, Любові і Вірності. А святкувати його вирішили 8 липня, в день пам'яті святих благовірних князів Петра і Февронії, сім'я яких стала прикладом подружньої любові та вірності. Напевно, вони також мали труднощі, але йдучи назустріч один одному, а не своєму Я, вони їх подолали, показавши своїм життям, що таке Родина. А це насамперед особиста творча праця, вдосконалення своїх чеснот. Необхідно постійно працювати саме над собою: навести порядок всередині себе, очистити свої думки Любов'ю, Добром і Радістю, намагатися жити для інших людей, віддаючи їм усього себе.

«Гармонія родини полягає не в тому, щоб усі її члени думали й діяли однаково, мали чи не мали таємниці один від одного. А в тій безкорисливій Любові, де ніхто не вимагає виконання зобов'язань один від одного, у тій найвищій честі, де немає слів про самопожертву, а є думка про допомогу, про радість бути корисним». (Конкордія Антарова).

У кожній людині закладено неосяжні скарби Душі! Відкрийте їх у собі за допомогою квітки Любові, за допомогою роботи над собою. Створіть своїми добрими думками, словами та справами умови для гарної сім'ї. **Зробіть так, щоб кожна дитина, що підростає у вашій Родині, змогла вирости справжньою Людиною — доброю, чуйною, справедливою, мудрою, сміливою, здоровою, що несе всім світло і радість. Це вам під силу!**

*Людмила Артем'єва, м. Москва,
учасниця Міжнародної громадської організації «ЛАГОДА»*